

3. SUPREMO TRIBUNALE DELLA SEGNETURA APOSTOLICA – Decreto del Prefetto (Burke) in Congresso, *Della perdita dell'ufficio in applicazione del can. 186* – (Rev.do N. – Congregazione per il Clero) – Prot. N. 45669/11 CA [contenzioso amministrativo], 20 gennaio 2012.*

Rekursu adversus amissionem officii paroecialis die 15 iulii 2011 in limine reiecto, Rev.dus D.nus N. ad Congressum die 25 eiusdem mensis provocavit.

Memorialibus pro Rev.do Recurrente die 17 novembris 2011 et pro Auctoritate Ecclesiastica die 12 decembris 2011 praebitis, Rev.mus Promotor Iustitiae

* [Decretum Congressus] Prot. n. 45669/11 CA, *Amissionis officii ad normam can. 186* (Rev.dus N. – Congregatio pro Clericis).

votum pro rei veritate die 14 decembris 2011 prompsit. Commutatis scripturis atque responsis Cl.marum Patronarum receptis,

SUPREMUM SIGNATURAE APOSTOLICAE TRIBUNAL

Prae oculis habito primo argumento quod Cl.ma Rev.di Recurrentis Patrona adversus decretum impugnatum attulit: «... can. 186, de quo in Congregationis decreto, censemur neque invocari potest: can. dicit *“lapsu temporis praefiniti”*, sed non adiungit *“in quolibet tempore”* auctoritas intimare posse amissionem officii»,

atque ad rem animadverso quod:

- praescripta Codicis de momento quo officium cessat (cf., exempli causa, cann. 189, §§ 3-4; 190, § 3; 191, § 1; 193, 4; 196, § 2) primo et principaliter non cavent de celeritate cessationis sed de certitudine iuris ac, si casus ferat, de cura animarum haud intermittenda, et pari ratione asserendum est de praescripto circa cessationem ab officio de qua in can. 186;
- viget ceterum etiam hac in re pernotum brocardum: ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus;

Quoad secundum argumentum, id est intimationem lapsus praefiniti temporis, si post longum tempus evenerit, pessum dare stabilitatem parochi iure statutam, animadverso quod can. 186 praescriptum non derogat obligationi Auctoritatis Ecclesiae competentis post lapsum temporis praefiniti sollicitudine de re videndi; Rev.dus autem Recurrens tempore opportuno haudquaquam

institit ut Exc.mus Archiepiscopus eius condicionem aptius definiret;

Perspecto denique quod tertium adductum argumentum, id est ommissa officii collatio Rev.do D.no N., nihili faciendum est; nam ex una parte, argumentum niti nequit can. 1746 praescripto, cum nostro in casu non agatur de amotione a paroecia, ex altera autem parte, quaestio haec, a Congregatione pro Clericis pertractata, intra discretionis ambitum cadit, qua Congregatio gaudet, non autem hoc Supremum Tribunal;

Confirmatis rationibus seu motivis, tam in iure quam in facto, a decreto impugnato expositis;
Praetermissis aliis forte animadvertendis;

Vi art. 83, § 1 H.S.T. *Legis propriae*;

Re sedulo examini subiecta in Congressu, die 25 ianuarii 2012 coram infrascripto H.S.T. Praefecto habito,

decrevit:

Confirmandum esse et facto confirmari decretum ab Exc.mo H.S.T. Secretario die 15 iulii 2011 latum, quo recursus reiciebatur ob manifestum praesuppositi defectum.

Pro expensis retinetur cautio in arca H.S.T. deposita. Partes suo quaeque Cl.mo Patrono congruum solvant honorarium.

Et notificetur omnibus quorum interest
ad omnes iuris effectus.

Romae, e sede Supremi Signaturae Apo-
stolicae Tribunalis, die 25 ianuarii 2012.

Raimundus Leo Card. BURKE, *Praefectus*

✠ Franciscus DANEELS, o. praem.,
Secretarius